

Dohovor o styku s deťmi

Štrasburg, 15.5.2003

Preambula

Členské štáty Rady Európy a ostatné signatárske štáty,

S prihliadnutím k Európskemu dohovoru o uznávaní a výkone rozhodnutí o výchove detí a obnove starostlivosti o deti z 20. mája 1980 (ETS č. 105);

S prihliadnutím k Haagskemu dohovoru z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí a Haagskemu dohovoru z 19. októbra 1996 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci vo veciach rodičovskej zodpovednosti a opatrení na ochranu detí;

S prihliadnutím k Nariadeniu Rady (ES) č. 1347/2000 z 29. mája 2000 o jurisdikcii a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovskej zodpovednosti oboch manželov za deti;

Uznávajúc, že v súlade s rôznymi medzinárodnými právnymi nástrojmi Rady Európy a s článkom 3 Dohovoru Spojených národov o právach dieťaťa z 20. novembra 1989 sú primárne najlepšie záujmy dieťaťa;

Uvedomujúc si potrebu ďalších noriem na zabezpečenie styku medzi deťmi a ich rodičmi a ďalšími osobami, ktoré majú rodinné putá s deťmi tak, ako ich chráni článok 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd z 4. novembra 1950 (ETS č. 05);

S prihliadnutím k článku 9 Dohovoru Spojených národov o právach dieťaťa, ktorý stanovuje právo dieťaťa, ktoré je oddelené od jedného alebo oboch rodičov, na zachovanie pravidelných osobných vzťahov a priameho styku s oboma rodičmi, okrem situácií, keď je to v rozpore s najlepšimi záujmami dieťaťa;

S prihliadnutím k odseku 2 článku 10 Dohovoru Spojených národov o právach dieťaťa, ktorý stanovuje právo dieťaťa, ktorého rodičia žijú v rôznych štátoch, na zachovanie pravidelných osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma rodičmi, okrem výnimočných okolností;

Vedomé si želania uznávať za nositeľa práv nielen rodičov, ale aj deti;

Súhlasiac následne nahradiť pojem „prístup k deťom“ pojmom „styk s deťmi“;

S prihliadnutím k Európskemu dohovoru o výkone práv detí (ETS č. 160) a priania presadzovať opatrenia na pomoc deťom vo veciach styku s rodičmi a inými osobami, ktoré majú rodinné vzťahy s deťmi;

Súhlasiac s potrebou kontaktu detí nielen s rodičmi, ale i s určitými inými osobami, ktoré majú rodinné putá s deťmi, a dôležitosti toho, aby rodičia a tieto ďalšie osoby udržiavali kontakt s deťmi v súlade s najlepšimi záujmami dieťaťa;

S vedomím potreby presadzovať na úrovni štátov prijímanie spoločných zásad pre styk s deťmi, a najmä s cieľom uľahčiť aplikáciu medzinárodných právnych nástrojov v tejto oblasti;

Uvedomujúc si, že zavedené mechanizmy pre zabezpečenie výkonu cudzích rozhodnutí vo veciach styku s deťmi budú pravdepodobne poskytovať uspokojivé výsledky, ak zásady, na základe ktorých sa tieto rozhodnutia vydávajú, budú podobné ako princípy platné v štáte, ktorý vykonáva takéto cudzie rozhodnutia;

Uznávajúc potrebu, že v situáciách, keď deti a rodičia a ďalšie osoby, ktoré majú rodinné putá s deťmi žijú v rôznych štátoch, je potrebné povzbudzovať súdne orgány k tomu, aby častejšie uplatňovali cezhraničný styk a tak zvyšovali dôveru všetkých dotknutých osôb k tomu, že deti budú po ukončení návštevy vrátené;

Uvedomujúc si, že zavedenie účinných ochranných nástrojov a dodatočných záruk s veľkou pravdepodobnosťou zabezpečí vrátenie detí najmä po skončení cezhraničného styku;

Uvedomujúc si, že dodatočný medzinárodný nástroj je nevyhnutný na zabezpečenie riešenia vzťahujúce sa najmä k cezhraničnému styku s deťmi;

Želajúc si zaviesť spoluprácu medzi všetkými ústrednými orgánmi a inými orgánmi s cieľom presadzovať a zlepšovať styk medzi deťmi a ich rodičmi a ďalšími osobami, ktoré majú rodinné putá s týmito deťmi, zvlášť potom presadzovať súdnu spoluprácu v prípadoch cezhraničného styku;

dohodli sa takto:

Kapitola I

Predmet dohovoru a definície

Článok 1

Predmet dohovoru

Predmetom tohto dohovoru je:

- a) stanoviť všeobecné zásady pre vydávanie rozhodnutí o styku;
- b) stanoviť vhodné ochranné nástroje a záruky na zabezpečenie riadneho uplatňovania styku a okamžitého vrátenia detí po uplynutí doby styku;
- c) zaviesť spoluprácu medzi ústrednými orgánmi, justičnými orgánmi a inými orgánmi s cieľom propagovať a zlepšovať styk medzi deťmi a ich rodičmi, a ďalšími, ktoré majú rodinné putá s deťmi.

Článok 2

Definície

Pre účely tohto dohovoru:

- a) „styk“ znamená:
 - i. pobyt dieťaťa, ktoré po obmedzenú dobu zostane alebo sa stretne s nejakou osobou uvedenou v článkoch 4 až 5, s ktorou zvyčajne nežije;
 - ii. akákoľvek forma komunikácie medzi dieťaťom a touto osobou;
 - iii. poskytnutie informácií tejto osobe o dieťati alebo dieťaťu o tejto osobe.
- b) „rozhodnutie o styku“ znamená rozhodnutie súdneho orgánu ohľadom styku vrátane dohody upravujúcej styk, ktorú potvrdil príslušný súdny orgán alebo ktorá bola formálne vypracovaná alebo zaregistrovaná ako originálna listina a je teda vykonateľná;
- c) „dieťa“ znamená osobu do 18 rokov veku, s ohľadom na ktorú možno vydať alebo vykonať rozhodnutie o styku v zmluvnom štáte;
- d) „rodinné putá“ znamená úzky vzťah ako vzťah medzi dieťaťom a jeho prarodičmi alebo súrodencami založený na práve alebo na faktických rodinných vzťahoch;
- e) „súdny orgán“ znamená súdny alebo správny orgán majúci rovnaké právomoci.

Kapitola II

Všeobecné zásady pre vydávanie rozhodnutí o styku

Článok 3

Aplikácia zásad

Zmluvné štáty prijímú také legislatívne a iné opatrenia, ktoré môžu byť prípadne potrebné na zabezpečenie toho, aby súdne orgány pri prijímaní, pozmeňovaní, pozastavení výkonu alebo zrušení rozhodnutia o styku uplatňovali zásady obsiahnuté v tejto kapitole.

Článok 4

Styk medzi dieťaťom a jeho rodičmi

1. Dieťa a jeho rodičia majú právo nadviazať a udržiavať vzájomný pravidelný styk.
2. Tento styk možno obmedziť alebo vylúčiť len tam, kde to je nevyhnutné v najlepšom záujme dieťaťa.
3. V prípade, že nie je v najlepšom záujme dieťaťa udržiavať styk s jedným z rodičov bez dohľadu, je potrebné zvážiť možnosť osobného kontaktu s dohľadom alebo iné formy styku s týmto rodičom.

Článok 5

Styk medzi dieťaťom a inými osobami ako jeho rodičmi

1. Ak to je v najlepšom záujme dieťaťa, možno rozhodnúť o styku medzi dieťaťom a osobami inými než jeho rodičmi, ktoré majú s dieťaťom rodinné putá.
2. Zmluvné štáty môžu podľa svojej úvahy toto ustanovenie rozšíriť aj na osoby iné ako osoby uvedené v odseku 1 a ak tak urobia, potom tieto štáty môžu rozhodnúť, ktoré aspekty styku podľa definície v článku 2 písmeno a) budú aplikovať.

Článok 6

Právo dieťaťa na informáciu, konzultáciu a vyjadrenie vlastného názoru

1. Dieťa, ktoré má podľa vnútroštátnych právnych predpisov dostatočnú schopnosť chápania, a ak toto nie je zjavne v rozpore s jeho najlepšimi záujmami, má právo:
 - dostávať všetky relevantné informácie;
 - byť konzultované;
 - vyjadrovať vlastný názor.
2. Týmto názorom a preukázaným prianiam a pocitom dieťaťa sa prikladá náležitá váha.

Článok 7

Riešenie sporov ohľadom styku

- Pri riešení sporov ohľadom styku súdne orgány prijímajú všetky primerané opatrenia:
- a) na zabezpečenie toho, aby obaja rodičia boli informovaní o dôležitosti, ktorú pre dieťa a tiež pre nich má zavedenie a udržiavanie pravidelného kontaktu s dieťaťom;
 - b) k tomu, aby rodičia a ďalšie osoby, ktoré majú rodinné putá s dieťaťom boli motivovaní k uzavretiu zmierovacej dohody upravujúcej styk s dieťaťom, a najmä aby sa k tomuto použila rodinná mediácia a ďalšie spôsoby riešenia sporov;
 - c) k tomu, aby si pred vydaním rozhodnutia, zabezpečili dostatok informácií, a to predovšetkým od osôb s rodičovskou zodpovednosťou, a tak rozhodli v najlepšom záujme dieťaťa, a prípadne si vyžiadali ďalšie informácie od iných príslušných orgánov alebo osôb.

Článok 8

Dohody upravujúce styk s dieťaťom

1. Zmluvné štáty sú povinné primeranými prostriedkami povzbudzovať rodičov a ďalšie osoby, ktoré majú rodinné putá s dieťaťom k tomu, aby pri uzatváraní alebo pozmeňovaní dohôd upravujúcich styk s dieťaťom dodržiavali zásady stanovené v článkoch 4 až 7. Uprednostňujú sa dohody v písomnej podobe.
2. Súdne orgány sú povinné na návrh tieto dohody upravujúce styk s dieťaťom potvrdiť, ak vnútroštátne právne predpisy nestanovujú inak a ak dohoda nie je v rozpore s najlepšimi záujmami dieťaťa.

Článok 9

Výkon rozhodnutia o styku s dieťaťom

Zmluvné štáty prijímú všetky primerané opatrenia na zabezpečenie vykonateľnosti rozhodnutia o styku s dieťaťom.

Článok 10

Ochranné nástroje a záruky v oblasti styku s dieťaťom

1. Zmluvné štáty sú povinné zaviesť a presadzovať používanie ochranných nástrojov a záruk. Sú povinné prostredníctvom ústredných orgánov generálnemu tajomníkovi Rady Európy do troch mesiacov po dátume nadobudnutia účinnosti tohto dohovoru pre tento zmluvný štát oznámiť aspoň tri kategórie ochranných nástrojov a záruk zakotvených vo vnútroštátnych právnych predpisoch okrem ochranných nástrojov a záruk uvedených v odseku 3 článku 4 a pod písmenom b) odseku 1 článku 14 Dohovoru. Zmeny týchto ochranných nástrojov a záruk je potrebné oznámiť čo najskôr.

2. Ak si to vyžadujú okolnosti danej veci, súdne orgány môžu kedykoľvek rozhodnúť o styku s dieťaťom pri aplikácii akýchkoľvek ochranných nástrojov a záruk, a to ako pre účely zabezpečenia vykonateľnosti príslušného rozhodnutia, tak pre to, aby dieťa bolo po ukončení styku vrátené do miesta bydliska alebo, aby nebolo neprimerane premiestnené.

a) Ochranné nástroje a záruky na zabezpečenie riadneho výkonu rozhodnutia môžu predovšetkým zahŕňať:

- dohľad nad stykom;
- povinnosť osoby uhradiť náklady spojené s cestou a ubytovaním dieťaťa a prípadne osoby sprevádzajúce dieťa;
- zloženie kaucie osobou, s ktorou dieťa obvyčajne býva, na zabezpečenie toho, aby sa osobe usilujúcej o styk s dieťaťom v tomto styku nebránilo;
- pokutu, ktorú možno uložiť osobe, s ktorou dieťa obvykle býva, ak táto osoba odmieta plniť rozhodnutia upravujúce styk s dieťaťom.

b) Ochranné nástroje a záruky na zabezpečenie vrátenia dieťaťa alebo k prevencii neprimeraného premiestnenia dieťaťa môžu predovšetkým zahŕňať:

- odovzdanie cestovného dokladu alebo preukazu totožnosti, prípadne predloženie dokladu o tom, že osoba usilujúca sa o styk informovala príslušný konzulárny úrad o tomto odovzdaní počas priebehu styku;
- finančné záruky;
- obmedzenie nakladania s majetkom;
- záväzky alebo vyhlásenia urobené pred súdom;
- povinnosť osoby, ktorá uplatňuje právo styku s dieťaťom, sa pravidelne s dieťaťom dostavovať k príslušnému orgánu ako je orgán starostlivosti o mládež alebo policajné stanice

v mieste, kde sa má právo styku vykonať;

- povinnosť osoby usilujúcej sa o styk predložiť doklad vydaný štátom, kde sa má právo styku s dieťaťom vykonať, potvrdzujúce uznanie rozhodnutia a vyhlásenie vykonateľnosti rozhodnutia o výchove a styku, a to buď pred vydaním rozhodnutia o styku alebo pred začiatkom styku;

- stanovenie podmienok súvisiacich s miestom, kde sa má právo styku vykonať, a prípadne povinnosť zaregistrovať zákaz toho, aby dieťa opustilo územie štátu, kde sa vykonáva právo styku, do národného alebo hraničného informačného systému.

3. Všetky tieto ochranné nástroje a záruky sa vyhotovia v písomnej forme alebo sa zdokumentujú v písomnej podobe a budú súčasťou rozhodnutia o styku alebo potvrdenej dohody.

4. Ak tieto ochranné nástroje alebo záruky majú byť vykonávané v inom zmluvnom štáte, príslušný súdny orgán pokiaľ je to možné v rozhodnutí stanoví takéto ochranné nástroje alebo záruky, ktoré je možné na území druhého zmluvného štátu realizovať.

Kapitola III

Opatrenia na presadzovanie a zlepšovanie cezhraničného styku

Článok 11

Ústredné orgány

1. Zmluvné štáty určia ústredný orgán, ktorý bude plniť funkcie ustanovené týmto dohovorom v prípadoch cezhraničného styku.

2. Federálne štáty, ktoré majú viac ako jeden právny poriadok, alebo štáty s autonómnymi územnými celkami môžu určiť viac ako jeden ústredný orgán a vymedziť územný alebo osobný rozsah ich funkcií. Ak štát určil viac než jeden ústredný orgán, tento štát označí jeden z týchto ústredných orgánov, ktorému sa môžu zasielať oznámenia na odovzdanie príslušnému ústrednému orgánu v rámci daného štátu.

3. Generálny tajomník Rady Európy musí byť informovaný o určení podľa tohto článku.

Článok 12

Povinnosti ústredných orgánov

Ústredné orgány zmluvných štátov sú povinné:

a) medzi sebou spolupracovať a podporovať spoluprácu medzi príslušnými orgánmi vrátane justičných orgánov svojich krajín na dosiahnutie účelu tohto dohovoru. Sú povinné konať s

náležitým urýchlením;

b) v snahe uľahčiť aplikáciu tohto dohovoru si vzájomne poskytovať informácie týkajúce sa príslušných právnych predpisov upravujúcich rodičovskú zodpovednosť vrátane styku a ďalšie podrobnejšie informácie o ochranných nástrojoch a zárukách okrem tých, ktoré sú už uvedené v odseku 1 článku 10, a o dostupných službách (vrátane právnych služieb hradených štátom či inak), ako aj informácie o zmenách týchto právnych predpisov a služieb;

c) prijať všetky primerané kroky na zistenie miesta pobytu dieťaťa;

d) zabezpečiť zasielanie žiadostí príslušných orgánov o informácie ohľadom právneho a skutkového stavu v prebiehajúcich konaniach;

e) vzájomne sa priebežne informovať o prípadných problémoch, ktoré by mohli vzniknúť pri aplikácii tohto dohovoru, a pokiaľ možno odstrániť prekážky jeho aplikácie.

Článok 13

Medzinárodná spolupráca

1. Súdne orgány, ústredné orgány, sociálne a iné dotknuté úrady zmluvných štátov sú povinné v rámci svojich kompetencií spolupracovať pokiaľ ide o konanie týkajúce sa cezhraničného styku.

2. Ústredné orgány sú povinné najmä pomáhať súdnym orgánom zmluvných štátov pri vzájomnej komunikácii a získavaní takýchto informácií a pomoci, ktoré môžu byť pre nich potrebné na plnenie predmetu tohto dohovoru.

3. V cezhraničných prípadoch tieto ústredné orgány pomáhajú deťom, rodičom a ďalším osobám, ktoré majú rodinné putá s dieťaťom, a to predovšetkým pri iniciovaní konania v rámci cezhraničného styku.

Článok 14

Uznávanie a výkon rozhodnutia o cezhraničnom styku

1. Zmluvné štáty sú povinné, kde je to možné v súlade s príslušnými medzinárodnými nástrojmi, zaviesť:

a) systém uznávania a výkonu rozhodnutí vydaných v iných zmluvných štátoch, ktorými sa upravuje styk a práva výchovy detí;

b) konanie, v ktorom by rozhodnutie o styku a práve výchovy vydané v iných zmluvných štátoch mohlo byť uznané a vyhlásené za vykonateľné pred výkonom práva styku v dotknutom štáte.

2. Ak nejaký zmluvný štát podmieni uznanie alebo výkon cudzieho rozhodnutia alebo oboje existenciou zmluvy alebo vzájomnosťou, môže považovať tento dohovor za právny základ pre uznanie alebo výkon cudzieho rozhodnutia alebo oboje, ktorým sa upravuje styk.

Článok 15

Podmienky na vykonávanie rozhodnutia o cezhraničnom styku

Súdny orgán zmluvného štátu, v ktorom sa má vykonať rozhodnutie o cezhraničnom styku vydané v inom zmluvnom štáte, môže pri uznaní alebo vyhlásení vykonateľnosti tohto rozhodnutia o styku alebo kedykoľvek neskôr stanoviť alebo prispôbiť podmienky na jeho uplatňovanie rovnako ako ochranné nástroje alebo záruky s ním spojené, ak je toto potrebné pre uľahčenie výkonu práva styku za predpokladu, že sú splnené podstatné body daného rozhodnutia a brať do úvahy zmeny okolností alebo dojednaní medzi dotknutými osobami. Toto cudzie rozhodnutie však nikdy nesmie zmeniť vo svojej podstate.

Článok 16

Vrátenie dieťaťa

1. Ak nie je dieťa na konci cezhraničného styku realizovaného na základe rozhodnutia o styku vrátené, príslušný orgán na návrh zabezpečí okamžité vrátenie dieťaťa a prípadne uplatní príslušné ustanovenia medzinárodných nástrojov, vnútroštátnych právnych predpisov a tam, kde je to vhodné, uplatní tie ochranné nástroje a záruky, ktoré sú prípadne stanovené v danom rozhodnutí upravujúcom styk.

2. Rozhodnutie o vrátení dieťaťa sa vydá, pokiaľ je to možné, do šiestich týždňov od dátumu podania žiadosti o vrátenie.

Článok 17

Náklady

Okrem nákladov na repatriáciu sa každý zmluvný štát zaväzuje, že nebude od žiadateľa požadovať úhradu nákladov za opatrenia prijaté ústredným orgánom daného štátu v mene žiadateľa v súlade s týmto dohovorom.

Článok 18

Jazykové požiadavky

1. Ak osobitné dohody medzi ústrednými orgánmi neustanovujú inak:

a) oznámenia ústrednému orgánu osloveného štátu sa vydávajú v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov tohto štátu alebo sa opatrí prekladom do tohto jazyka;

b) ústredný orgán osloveného štátu je však povinný prijať oznámenie v angličtine alebo francúzštine alebo oznámenie opatrené prekladom do jedného z týchto jazykov.

2. Oznámenia zaslané ústredným orgánom osloveného štátu vrátane výsledkov vykonaného vyšetrovania sa vyhotoví v úradnom jazyku alebo v jednom z úradných jazykov tohto štátu alebo v anglickom či francúzskom jazyku.

3. Zmluvný štát však môže vyhlásením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy vzniesť námietku proti používaniu francúzskeho alebo anglického jazyka podľa odsekov 1 a 2 tohto článku, ale nie proti obom jazykom, pri vyhotovovaní žiadostí alebo iných dokumentov zasielaných jeho ústredným orgánom.

Kapitola IV

Vzťah k iným dohovorom

Článok 19

Vzťah k Európskemu dohovoru o uznávaní a výkone rozhodnutí o výchove detí a obnove starostlivosti o deti

Odseky 2 a 3 článku 11 Európskeho dohovoru z 20.mája 1980 (ETS č 105) o uznávaní a výkone rozhodnutí o výchove detí a obnove starostlivosti o deti sa neuplatňujú na vzťahy medzi zmluvnými štátmi, ktoré sú zároveň aj zmluvnými štátmi tohto dohovoru.

Článok 20

Vzťah k iným dohovorom

1. Týmto dohovorom nie sú dotknuté žiadne medzinárodné dohovory, ktorých sú zmluvné štáty tohto dohovoru stranami alebo sa nimi stanú, a ktoré obsahujú ustanovenia týkajúce sa záležitostí upravených týmto dohovorom. Týmto dohovorom nie je predovšetkým dotknutá aplikácie nasledujúcich dohovorov:

a) Haagskeho dohovoru z 5. októbra 1961 o právomoci orgánov a rozhodnom práve pre ochranu neplnoletých;

b) Európskeho dohovoru o uznávaní a výkone rozhodnutí o výchove detí a obnovenie výchove detí z 20. mája 1980 v súlade s článkom 19 vyššie;

c) Haagskeho dohovoru z 25. októbra 1980 o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí;

d) Haagskeho dohovoru z 19. októbra 1996 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci vo veciach rodičovskej zodpovednosti a opatrení na ochranu detí;

2. Nič v tomto dohovore nebráni stranám uzatvárať medzinárodné zmluvy, ktoré dopĺňajú alebo rozvíjajú ustanovenia tohto dohovoru alebo rozširujú pole jeho pôsobnosti.

3. Zmluvné štáty, ktoré sú členmi Európskeho spoločenstva, uplatňujú vo svojich vzájomných vzťahoch pravidlá Spoločenstva a teda neuplatňujú pravidlá vyplývajúce z tohto dohovoru, okrem prípadov, keď pre danú oblasť žiadne také pravidlá Spoločenstva neexistujú.

Kapitola V

Zmeny tohto dohovoru

Článok 21

Zmeny

1. Všetky návrhy na zmenu tohto dohovoru predložené zmluvnou stranou sa zašlú generálnemu tajomníkovi Rady Európy, ktorý ich postúpi členským štátom Rady Európy, každému signatárovi, každému zmluvnému štátu, Európskemu spoločenstvu, každému štátu, ktorý bol vyzvaný na podpis dohovoru v súlade s ustanoveniami článku 22, a každému štátu, ktorý bol vyzvaný k prístupu k Dohovoru v súlade s ustanoveniami článku 23.

2. Všetky zmeny predložené zmluvnou stranou sa zašlú Európskemu výboru pre právnu spoluprácu (CDCJ), ktorý svoje stanovisko k navrhovanej zmene predloží Výboru ministrov.

3. Výbor ministrov navrhovanú zmenu a stanovisko CDCJ preskúma a po porade so zmluvnými stranami dohovoru, ktoré nie sú členmi Rady Európy, môže danú zmenu prijať.

4. Znenie zmeny prijaté Výborom ministrov v súlade s odsekom 3 tohto článku sa zašle zmluvným stranám na prijatie.

5. Všetky zmeny prijaté v súlade s odsekom 3 tohto článku nadobudnú platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia jedného mesiaca po dátume, kedy všetky zmluvné strany informovali generálneho tajomníka o prijatí zmeny.

Kapitola VI

Záverečné ustanovenia

Článok 22

Podpísanie a nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor bude otvorený na podpis členským štátom Rady Európy, nečlenským štátom, ktoré sa podieľali na jej vypracovaní, a Európskemu spoločenstvu.

2. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo súhlasu. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí alebo súhlasu sa uloží u generálneho tajomníka Rady Európy.

3. Tento dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia troch mesiacov po dátume, keď tri štáty vrátane najmenej dvoch členských štátov Rady Európy vyjadrili svoj súhlas s tým, aby boli viazané týmto dohovorom v súlade s ustanoveniami predchádzajúceho odseku.

4. Ohľadom štátov uvedených v odseku 1 alebo Európskeho spoločenstva, ktoré následne vyjadrí svoj súhlas, aby boli dohovorom viazané, vstúpi tento dohovor platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia troch mesiacov po dni uloženia listín ratifikácie, prijatia alebo súhlasu.

Článok 23

Prístup k dohovoru

1. Po vstupe tohto dohovoru do platnosti môže Výbor ministrov Rady Európy po konzultácii zmluvných strán vyzvať aj nečlenské štáty Rady Európy, ktoré sa nezúčastnili prípravy tohto dohovoru, aby k tomuto dohovoru pristúpili na základe väčšinového rozhodnutia podľa

článku 20, písmeno d) Štatútu Rady Európy a jednomyseľného súhlasu zástupcov zmluvných štátov oprávnených zasadať vo Výbore ministrov.

2. Tento dohovor nadobudne pre daný prístupujúci štát platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia troch mesiacov od uloženia listiny o prístupe u generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 24

Územná pôsobnosť

1. Ktorýkoľvek štát Európskeho spoločenstva môže pri podpise alebo pri ukladaní ratifikačných listín, listín o prijatí, súhlase alebo prístupe určiť jedno alebo viac území, pre ktoré bude tento dohovor platiť.

2. Ktorákoľvek strana môže kedykoľvek neskôr na základe vyhlásenia adresovaného generálnemu tajomníkovi Rady Európy rozšíriť pôsobnosť tohto dohovoru na akékoľvek územie uvedené v tomto vyhlásení, za ktorého medzinárodné vzťahy je zodpovedná alebo ktorého menom je oprávnená prijímať záväzky. Tento dohovor nadobudne pre toto územie platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia troch mesiacov po dátume prijatia tohto vyhlásenia generálnym tajomníkom.

3. Všetky vyhlásenia urobené podľa predchádzajúcich dvoch odsekov vo vzťahu k akémukoľvek územiu môžu byť vzaté späť na základe oznámenia zaslaného generálnemu tajomníkovi. Toto späťvzatie sa stane účinným prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí troch mesiacov od dátumu prijatia tohto oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 25

Výhrady

Voči žiadnemu ustanoveniu Dohovoru nemožno urobiť výhradu.

Článok 26

Výpoveď

1. Každá zmluvná strana môže kedykoľvek vypovedať tento dohovor prostredníctvom oznámenia zaslaného generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

2. Táto výpoveď nadobudne účinnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia troch mesiacov po dátume prijatia oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 27

Oznámenie

Generálny tajomník Rady Európy oznámi členským štátom Rady Európy, všetkým signatárskym štátom, všetkým zmluvným štátom, Európskemu spoločenstvu, všetkým štátom vyzvaným k podpisu tohto dohovoru v súlade s ustanoveniami článku 22 a všetkým štátom vyzvaným k prístupu k tomuto dohovoru v súlade s ustanoveniami článku 23:

- a) všetky podpisy;
- b) uloženie ratifikačných listín, listín o prijatí, súhlasu alebo prístupu;
- c) dátum platnosti tohto dohovoru v súlade s článkami 22 a 23;
- d) zmeny prijaté v súlade s článkom 21 a dátum nadobudnutia danej zmeny v platnosti;
- e) všetky vyhlásenia urobené podľa ustanovení článku 18;
- f) všetky výpovede podľa ustanovení článku 26;
- g) všetky ďalšie úkony, oznámenia alebo informácie, ktoré sa predovšetkým vzťahujú na články 10 a 11 tohto dohovoru.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané v Štrasburgu dňa 15. mája 2003 v jazyku francúzskom a anglickom, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť, v jednom vyhotovení, ktoré bude uložené v archíve Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy zašle overené kópie každému členskému štátu Rady Európy, nečlenským štátom, ktoré sa zúčastnili na vypracovaní tohto dohovoru, Európskemu spoločenstvu a každému štátu, ktorý bol vyzvaný, aby k tomuto dohovoru pristúpil.

Zdroj:

<http://www.radaeuropy.sk/?dohovor-o-styku-s-detmi-2003-c-192>